

การให้บริการวิเคราะห์สารพิษตกค้างในพืชเศรษฐกิจส่งออก
พื้นที่ภาคตะวันออกด้วยห้องปฏิบัติการมาตรฐาน ISO/IEC 17025 : 2005

Pesticide Residue Analysis for Economic Plant Exporter in The East of Thailand by Laboratory Accredited ISO/IEC 17025 : 2005

เกษธิ ฉันทพิริยะพุน^{1/} นิษฐา วงศ์นิกร^{1/}
ดาวนภา ช่องวารินทร์^{1/} อุมาพร รักษาพราหมณ^{1/} สมชาย ฉันทพิริยะพุน^{1/}
จิตติลักษณ์ พลพาก^{1/} ประไพ แหงษา^{1/} โօภาส ฉันทสุข^{1/}

บทคัดย่อ

พื้นที่ภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ผลิตไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย พื้นที่ทางการเกษตร 9,870,355 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 45.93 ผลผลิตส่วนใหญ่ได้แก่ ทุเรียน มังคุด ลำไย มะม่วง ปริมาณการส่งออกในแต่ละปีประมาณ 741,383 ตัน มูลค่าการส่งออกประมาณ 1 หมื่นล้านบาท สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 (สวพ.6) เป็นหน่วยงานของกรมวิชาการในพื้นที่ภาคตะวันออก รับผิดชอบจังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด ปราจีนบุรี ชลบุรี ฉะเชิงเทราและสระแก้ว มีหน้าที่ในการตรวจสอบรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะการตรวจสอบสารพิษตกค้างก่อนการส่งออก ตาม พ.ร.บ กกพช พ.ศ. 2507 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำเป็นต้องดำเนินการด้านการตรวจวิเคราะห์สารพิษตกค้างด้วยมาตรฐานสากล ISO/IEC 17025 : 2005 เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของประเทศปลายทาง การดำเนินการดังกล่าวเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ได้รับการรับรอง จากสำนักมาตรฐานห้องปฏิบัติการ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2553 ขอบข่ายที่ได้รับการรับรองคือ การวิเคราะห์สารพิษตกค้างกลุ่morganic Fats ชนิด ได้แก่ ไฮโดรซิโนน พิริมิฟอสเมทิล คลอร์ไฟฟอส เฟนิโอล ไทโอน และอีไทโอน ในขณะม่วง ทั้งนี้การเลือกชนิดของพืชและสารพิษตกค้างเป็นไปตามมูลค่าการส่งออกและความเข้มงวดของประเทศปลายทาง การดำเนินการดังกล่าวรองรับการส่งออกจากเกษตรและบริษัทส่งออกกว่า 114 บริษัท ตัวอย่างส่งออกในแต่ละปี 1,525 ถึง 2,885 ตัวอย่าง 碧รับรอง 1,212 ถึง 4,065 ฉบับ

จากการที่ห้องปฏิบัติการได้รับการรับรองทำให้การให้บริการด้านการวิเคราะห์สารพิษตกค้างเป็นไปอย่างมีระบบ สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ลดระยะเวลาการให้บริการลงจาก 30 วันทำการ

^{1/} สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6

เป็น 2 วันทำการ ผลการวิเคราะห์สารพิษตอกค้างพบว่า ลำไยเป็นพืชส่งออกที่มีปัญหาสารพิษตอกค้างมากที่สุด โดยพบวัตถุอันตรายชนิดที่ 4 และพบสารพิษตอกค้างสูงกว่าค่า MRL ของประเทศไทยและประเทศปลายทาง ร้อยละ 5.83 รองลงมาคือ มะม่วง ร้อยละ 4.69 ทุเรียน ร้อยละ 1.45 และ มังคุด ร้อยละ 1.16 ชนิดของสารเคมีที่พบมากที่สุด ใช้เปอร์เมทริน รองลงมาคือ คลอร์ไพริฟอส

ผลการวิเคราะห์นำมาสู่การให้ความร่วมมือกับกลุ่มผู้ผลิตมะม่วงในการปรับปรุงระบบการผลิต เพื่อลดปัญหาสารพิษตอกค้าง กรณีศึกษา จังหวัดนราธิวาส พบว่าสามารถแก้ไขปัญหาการส่งออกได้ โดยความมุ่งมั่นของเกษตรกร และ ผู้ประกอบการ จากกรณีศึกษาพบว่ามะม่วงที่ใช้ในการส่งออกทั้งหมดเป็นไปตามค่า MRL ของประเทศไทย